

Jul 2013

„Jer sav Zakon izvršava se u jednoj reči, to jest: Ljubi bližnjega svoga kao sebe!“ (Gal 5, 14)

Ove reči apostola Pavla sažete su, jezgrovite, zadivljujuće, razjašnjavajuće.

Upućuju nas na temelj kršćanskog ponašanja, na ono što uvek mora da nas nadahnjuje: ljubav prema bližnjem.

U ostvarivanju te zapovesti apostol vidi ispunjenje zakona. Zakon propisuje da ne činimo preljubu, da ne ubijamo, ne krademo, ne poželimo... a jasno je da onaj ko voli ne čini sve to. Ko voli ne ubija, ne krade...

„Jer sav Zakon izvršava se u jednoj reči, to jest: Ljubi bližnjega svoga kao sebe!“ [1]

Ali ko voli ne kloni se samo greha. Ko voli otvara se drugima, želi dobro i čini ga, daruje se, spreman je i život da dâ za voljenu osobu.

Zato Pavle piše da ljubeći bližnjeg ne samo što izvršavamo zakon, nego ga potpuno posedujemo.

„Jer sav Zakon izvršava se u jednoj reči, to jest: Ljubi bližnjega svoga kao sebe!“

Ako je sav zakon sadržan u ljubavi prema bližnjem, sve druge zapovesti treba gledati kao sredstva koja će nas rasvetliti i voditi da bismo u zamršenim životnim situacijama znali da pronađemo put do ljubavi prema drugima. U ostalim zapovestima treba znati iščitavati Božju nameru, Njegovu volju.

On želi da budemo poslušni, čisti, ponizni, blagi, milosrdni, siromašni... da bismo bolje ostvarili zapovest ljubavi.

„Jer sav Zakon izvršava se u jednoj reči, to jest: Ljubi bližnjega svoga kao sebe!“

Mogli bismo se upitati: kako to da apostol propušta da pomene ljubav Božju?

Jer ljubav prema Bogu i prema bližnjem nisu u suprotnosti. Štaviše, ljubav prema bližnjem izraz je ljubavi prema Bogu. Ljubiti Boga znači vršiti Njegovu volju. A Njegova volja je ljubiti bližnjeg.

„Jer sav Zakon izvršava se u jednoj reči, to jest: Ljubi bližnjega svoga kao sebe!“

Kako provesti u praksu ovu rečenicu?

Jasno je: voleći bližnjega, zaista ga voleći.

A to znači dar, bezinteresni dar njemu.

Ne voli onaj ko iskorišćava bližnjeg za svoje ciljeve, pa i one najduhovnije – kakvo može da bude vlastito posvećenje. Treba da volimo bližnjeg, a ne sami sebe.

Nesumnjivo je da će se onaj ko tako voli zaista i posvetiti; biće »savršen kao Otac«, jer izvršio je najbolje što je mogao: pogodio je Božju volju i proveo je u praksu. Potpuno je ispunio zakon.

Zar na kraju života nećemo biti ispitivani samo o toj ljubavi?

Kjara Lubik

[1] Objavljeno kao *Reč života*, jun 1983.